

De bewustwording

Ward Ruyslinck

In *De Nieuwe* van 12 december 1969 kon men lezen, dat de contraspionage van het Belgisch leger zich zorgen maakt over het succes van de door Paul Goossens opgerichte Soldatenvakbond en dat men zich in diezelfde kringen « vooral ongerust maakt over het feit dat meer dan dertig procent van de miliciens die hogeschool hebben gelopen, hebben bedankt voor de eer om kandidaat-reserve officier te worden en slechts piot [BE: soldaat] willen zijn. Hierdoor, zo wordt gevreesd, komen de gewone soldaten te veel in contact met jonge intellectuelen, hetgeen niet de bedoeling van de dienstplicht is. »

Je zou zo zeggen dat er iets begint te veranderen, dat er een hoopgevende bewustwording plaats heeft onder de jonge intelligentsia. In 1951, toen ik onder dienst was, bleek ik van al degenen die hiervoor in aanmerking kwamen, de enige te zijn die om redenen van levensbeschouwelijke aard weigerde toe te treden tot de kaderschool. Natuurlijk werd ik door de (Franssprekende) compagniescommandant op het matje geroepen. ‘Ah oui, le poète’ smaalde hij, want ik had toen pas mijn allereerste dichtbundel gepubliceerd en op de een of andere manier was hij daarachter gekomen. Het was duidelijk dat hij in mijn dichterschap een bevredigende verklaring meende te hebben gevonden voor de geestelijke afwijking, die aan de basis van mijn weigering lag.

Toen in de loop van mijn verdere opleiding bleek dat ik bij de schietproeven herhaaldelijk scherpschuttersresultaten behaalde, probeerde de commandant me, op grond van wat hij mijn schitterende kwaliteiten noemde, opnieuw over te halen om toe te treden tot de KRO. Ik weigerde andermaal. Tot mijn verbazing werd ik drie dagen later overgeplaatst naar de muziekkapel als... xylofonist. Ik was onschadelijk gemaakt, want met een xylofoon kun je nu eenmaal niet raak schieten.

Zou het eigenlijk ook geen oplossing zijn voor de ‘meer dan dertig procent’ universitaireren, die vandaag weigeren toe te treden tot het kader? Allemaal de muziekkapel in!

Heerlijk, zeg :
allemaal naar het
slagveld met de
xylofoon.
Geen marsmuziek
natuurlijk, maar
‘alle Menschen
werden Brüder’...